

¡O Cambra Angelical!
 ¡ó via del paradís!
 ¡ó consolació mia!
 com te podré jo deixar?
 ahont trobaré alegria
 deixant á tu en lo mon,
 ab tal plan se despedia
 nostre bon Sant Sagimon.
 Vánse lo Pare y lo fill
 caminant per sas jornadas

quant entráreu en Borgonya
 per si tocáren las Campanas:
 lo que se ohía en lo Poble
 veus y alegrías son,
 puig era cert que venía
 llur Princep Sant Sagimon.

Los devots que en vos confían
 guardaulos Sant, nit y jorn,
 als trencáts alcansau cura
 Gloriós Sant Sagimon.

*Lo Illustríssim y Reverendíssim Senyor Don Fra Ramon Strauch
 y Vidl Bisbe de Vich concedeix 40 dias de Indulgencia á los
 que resardn ab devoció un Pare nostre y Ave Maria devant la
 Santa Imatge del Gloriós Sant Sagimon.*

*Lo mateix Illustríssim Senyor concedeix altres 40 dias de In-
 dulgencia á tots aquells que farán caritat al Gloriós Sant Sa-
 gimon per adornar la sua Santa Capella.*

COBLAS

DEL GLORIÓS

SANT SAGIMON MARTIR.

Y REY DE BORGONYA.

DE MARTIR portau Corona,
 aixís diu per tot lo Mon,
 assí fou vostre Hermitanatge
 Gloriós Sant Sagimon.
 Essent de edat de quinze anys
 foreu ferit com de espina,

y dolsament inclinát
 á fa voluntát Divina:
 coneixent ser medicina
 totalment deixár lo Mon,
 y entrar en aspre Hermitanatge
 Gloriós Sant Sagimon.

Vich: Imprenta y Librería de Ignasi Valls, any 1845.

Foreu de molt alt llinatge
fill de Rey y gran Senyor,
nous enganyaren las pompas
de riquesas ni tresor:
prengueren ab humil Habit
com á pobre en aquest mon,
y entrar en lo Hermitanatge
Gloriós Sant Sagimon.

Quant partireu de Borgonya
no cuydareu de Escuders,
ni volguereu companyia
de Vasalls ni Caballers:
ans prengueren la jornada
sol, sens la pompa del mon,
y entrareu en lo Hermitanatge
Gloriós Sant Sagimon.

A la Vila de Figueres
arribàreu molt cansat
de las montanyas tan aspres
y camí que havia passat:
una Creu vos ne portareu
que vostres pensaments son,
Creu, Desert, y Penitencia
Gloriós Sant Sagimon.

Partireu Vos de Figueres
anant á la volta de Vich,
seguireu la llum divina
queus feya lo Sant Esperit:
vehent, que sols aquell era
lo qui illumina lo mon,
y vos guiava al Hermitanatge
Gloriós Sant Sagimon.

Arribareu en Ausona
dret á la Ciutat de Vich,
allí prengueren posada
solament per una nit:
vostre sant pensar era
de desitg veure lo jorn,
y entrar en lo Hermitanatge
Gloriós Sant Sagimon.

Al Portal de Taxidor
encontràreu un Domér,
que estant duptós del viatge
vos diu que haveu de fer:
Ministre de Deu ó Angel
que al ull vos mostrá ahont son,
las montanyas que cercaveu
Gloriós Sant Sagimon.

Despedit del bon Domér
restareu molt aconsolat,
y en lo vostre Sant propòsit
de nou foreu confirmat
prenent prestament la via
á la volta del mig jorn,
per anar al Hermitanatge
Gloriós Sant Sagimon.

Arribant en una casa
ques diu lo Puig de la Vall
ab cuydado demanàreu
de Cobas los habitants:
responent que ni havia
y digueren Vos ahont son,
y entràreu al Hermitanatge
Gloriós Sant Sagimon.

Quant foreu á mitja costa
trobareu un Hermitá,
que avisos Celestials
y Doctrina vos doná:
y no passá gran estona
desapategut vos fou,
entrant vos en lo Hermitanatge
Gloriós Sant Sagimon.

En vostre Sant Hermitanatge
cumplireu dos anys passats,
menjant las herbas salvatges
que per las montanyas se fan:
y bebent las ayguas claras
que naixen de tantas fonts,
en vostre Sant Hermitanatge
Gloriós Sant Sagimon.

O la gran desconexensa
que estada fill la tua,
de volerme així deixár
y donarme tanta amargura:
ta Mare desconsolada
pensant no ets en lo mon,
de nit y de dia plora
per son fill Fra Sagimon.

O Pare Vos ho sabeu,
que riquesas temporals,
á molts solen enganyar
y á molts causan eterns mals:
per só Pare per lo Cel
he volgut deixar lo mon,
vivint en estos deserts
vostre fill Fra Sagimon.

Fill de ma part te demano
també de part de ta Mare,
que fassas lo que jo vull
seguint ma voluntat ara:
be sabeu Vos Senyor Pare
lo perill tornant al mon,
y deixant lo Hermitanatge
vostre fill Fra Sagimon.

Per lo manament de Deu
honorarás Pare y Mare,
mira mon fill jo te mauo
que ten vingas ab mi ara:
per cert be li es cosa cara
que havent de tornar al mon,
hage de deixar lo Hermitanatge
lo vostre fill Sagimon.

Pregava lo fill al Pare
á la Hermita lo deixás tornar
que dos Creus que allí tenia
se las ne volia portar:
y per voluntat divina
ja las Creus así no son,
y que allí no las trobareu
Gloriós Sant Sagimon.

Cada Divdres anaven
al Convent de Sant Marsal,
pera pendrer allí un pa Dordi,
queus daven per caritat:
vostre Pare allí trobàreu,
queus cercava nit y jorn,
ahont teniu lo Hermitanatge
Gloriós Sant Sagimon.

Vostre venerable aspecte
mirant lo gran Rey atent,
li aparegué vostra cara
ser de exemplar penitent:
li digués ab reverencia
dels Hermitans que así sou,
qual es y ahont habita
un, ques diu Fra Sagimon.

Ab cortesia amorosa
per vos se li respongué
vinguessen ab mi Senyor
que jo li amostraré:
en aquella alta montanya
está retirat del mon,
lo qui cerca ab tant cuydado
lo seu fill Fra Sagimon.

Quant foreu á mitja costa
en la font de Mata-Calls,
Vos miràreu vostre Pare
que passaba grans afanys:
aquell gran Rey de Borgonya
dia y nit cercant lo mon,
ahont trobá lo Hermitanatge
de son fill Fra Sagimon.

Lo vostre Pare miraba
y coneixer nous pogué,
y vos á ell conegueren
y vostre cor se rompé
ab llagrimas amorosas
diguereu dels que así som,
Vos sou lo meu Rey y Pare
jo vostre fill Sagimon.